

Ahoj Dadka,

veľmi pozorne som si prezrela aj prečítala Tvoje stránky a chcem Ti blahoželat' a vyjadriť svoj obdiv. Máš úžasný pozorovací talent a svoje postrehy vieš napísať kriticky, ale bez urážky a vtipne. Zo srdca Ti prajem, aby si Ťa všimol niekto kompetentný, kto by vedel využiť Tvoje danosti a konečne by Ti ponúkol prácu, ktorá by zodpovedala Tvojej kvalifikácii, a v ktorej by si si našla zmysel svojho života (samozrejme okrem súkromia). Želám Ti krásny deň a splnenie svojich snov.

teta Hela

Moja milá teta Helenka,

Ak má byť všetka úcta a láska, ktorú voči Vám pociťujem zahrnutá v jednom jedinom slovku: "ďakujem" musím smutne skonštatovať, že som buď ochudobnená o vzácne slová, alebo samotné slová sú ochudobnené o moje pocity.

To, čo cítim sa slovka „ďakujem“ dotýka len okrajovo, teda ak by som to mala citovo podfarbiť, dnes je to slovko akousi zatúlanou slzou šťastia v oceáne života.

Neskutočne ste ma povzbudili, prečítala som si Váš e-mail a celý deň som sa usmievala. Usmiala som sa na cudzích, usmiala som sa na seba v zrkadle a usmiala som sa aj tam, kde sa usmievať zo zásady nezvyknem...na úrade práce, tentoraz nie mechanicky, ale od srdca. Zrazu som človekom, ktorého objal zmysel života a pokolísal ho v náručí...bolo by fér zahrnúť to do jedného – jediného slovka???

Hm...ďakujem, predsa to bude ďakujem, ale nie ako "ďakujem, že ďakujem", lebo sa to patrí... "ďakujem" presne tak, ako všetkým mojim milovaným.

Myslím si, že najkompetentnejší, kto si ma môže všimnúť je sám život. Nikdy som netúžila po výstrednosti, popritom som nechcela zapadnúť ani do toku všedných udalostí. Zlatá stredná cesta medzi týmito dvomi pravdami, ktoré som chcela v tomto živote okúsiť zrejme nebude moje preslávené Mgr. Upratovačka a predsa... je to tá najburlesknejšia irónia, ktorá sa mi mohla prihodiť. Samo o sebe už aj to je smiešne, že som nad tým plakala a samo o sebe je už aj to na plač, že mi to pripadalo smiešne. Prekliaty životný sarkazmus!

Kdesi som čítala o jednom človeku, ktorý bol natol'ko našťvaný na svoj tieň a na svoj odtlačok nohy, že sa ich chcel nadobro zbaviť. Tieň a stopa ho usvedčovali, že je človek a on chcel byť na Zemi Bohom. Zvolil si teda formu úteku. Len čo však stúpil nohou na pôdu, zaryl si do nej stopu ďalšiu, ďalšiu, vždy ďalšiu a čím rýchlejšie utekal, tým viac ho jeho neúnavný tieň usvedčoval. Utekal vždy rýchlejšie a rýchlejšie, až kým nespadol z nôh a neumrel s vlastným tieňom. Nikdy nezistil, že keby sa bol utiahol do úzadia, alebo by si bol jednoducho sadol, kým sa nenaučí vážiť si seba samého so stopou a s ľudským tieňom, stal by sa presne tým, kým sa chcel stať ešte pred tým, než začal sám pred sebou utekať.

„Ked' nemáme to, po čom túžime, trpíme. Ked' máme to, po čom netúžime, tiež trpíme. A trpíme aj vtedy, keď máme presne to, po čom sme túžili, ale ešte stále to nedokážeme zužitkovať vo svoj prospech a v prospech iných. Problémom je naše myslenie. Laká sa zmeny, ľaká sa bolesti, ľaká sa požiadaviek života a umierania.“ (Dan Millman, Cesta pokojamilovného bojovníka)

A tak ja dnes sedím vo vlastnom duševnom tichu s minimálnym echom vonkajšieho vplyvu a čakám. Ak ma život osloví, vykročím bez predsudkov a zbytočného hnevu. Zatiaľ pomáham plniť sny iným a to ma maximálne naplňa. Samozrejme bez pomoci by som to nezvládla a preto moje mimoriadne ďakujem patrí presne takým úžasným ľuďom akými ste Vy a Vaša rodinka.

S láskou:

Vaša Dadka

Výborne, blahoželám, už som sa na stránke bola pozrieť!

N.B

Nemám overené kam siaha ľudská zvedavosť a túžba po poznaní, ale presne viem čo bude nasledovať po tom, keď približne v treťom či v štvrtom riadku a teda tu, matne naznačím, že ste tou najúžasnejšou inšpiráciou, ktorú mi osud poslal v ústrety.

Myslím si, že sa mi podarilo zintenzívniť zvedavosť všetkých milých návštevníkov tejto stránky a behom budúceho týždňa stúpne počet

tých, ktorí ma v meste chytia za plece a opýtajú sa ma: „To akože vážne, to akože fakt?“

Ak napíšem, že ste podľa môjho názoru a názoru mnohých z nás jednou z najuznávanejších spisovateľiek Slovenska a Vaša hodnotná literatúra je ľahko dostupná dokonca aj u nás v Tornali... a ak k tomu skromne dodám, že som sa vďaka Vášmu senzáčnemu prístupu nevzdala svojich detských snov, preto som dnes tu a píšem, píšem, píšem...myslíte si, že mi uveria???

Ja si myslím, že nie. Vyhlásia ma za bosorku a v mysli ma upália!!!

A tak s hlbokou úctou dopisujem slová vďaka vďaka vďaka, že minimálne dvaja by mi dnes radi závideli aj v tom prípade, keby som si Vás bola vymyslela.

S láskou:

Vaša Dadka a po našom Veronika:)...o 13 rokov staršia ako kedysi predtým.

Dadka,

d'akujem za super fotky, ktoré si urobila z vystúpenia, sú úžasné. Konečne aj ja som si vedela pozrieť moje deti na javisku v indiánskom oblečení, lebo ja som ich korigovala zo zákulisia a nevidela som ich poriadne. Priznám sa, že som mala trému.

Ešte raz veľká vďaka za fotky, určite si ich stiahnem

Tünde

Milá Tündika,

Som veľmi šťastná, že sa Ti páčia fotky. Program bol úžasný, deti boli fantastické. Stála som tesne pred javiskom a hľadala som priamo do šťastných, rozžiarených detských tvári. Tá ich milá neistota či zatancovali, zaspievali, zarecitovali správne, tie chvíle plné očakávania či im zatlieskame, tá ich nefalšovaná radosť a úprimné úsmevy. Presne pre tieto momenty sa oplatí žiť.

*Základná škola P.J. Šafárika v Tornali môže byť pyšná nielen na svoje deti, ale aj na pedagogický zbor, pretože: „**Duša mladého človeka je ako notová osnova, melódiu ktorej píše sám pedagóg s obetavosťou, láskou a námahou**“ ... Vám sa to aj tentoraz vydarilo.*

Program bol hodnotný, deti fantastické, pedagogickí pracovníci skvelí a tak aj fotky sú super! Som skutočne šťastná, že som sa mohla zúčastniť predstavenia.

PS.: Ten indiánsky tanec bol veľkolepý, už ten samotný balzam na oči, že sa deti zladili do typických indiánskych oblečení. Indiánske čelenky, indiánsky šiator...poviem Ti úprimne bol to nápad storočia.

Keďže som pri Tebe počas štúdia na VŠ vykonávala pedagogickú prax, presne viem ako zodpovedne pristupuješ k výchove a vzdelávaniu detí...našťastie bola Tvoja tréma

neopodstatnená nakoľko všetko dopadlo v najlepšom poriadku. Môžeš byť na „svoje“ deti právom pyšná:))))))